

ЯК ПОДОЛАТИ ШАХРАЙСТВО В ОСВІТНІЙ СФЕРІ

На сайті Міжнародного центру академічної доброчесності опублікована стаття Томаса Ланкастера «Чи є нормативні підходи рішенням для шахрайства за контрактом?».

Публікація присвячена Міжнародному дню дій проти шахрайства з контрактами, який було ініційовано ICAI та наразі проводиться сьомий рік поспіль. Йдеться про ситуації, коли студенти купують послуги окремих людей чи компаній для того, щоб отримати результати, які вони представляють як власні результати навчання. Томас Ланкастер вважає, що законодавче регулювання у цій сфері важливе, оскільки надає переконливий сигнал здобувачам освіти про неприпустимість використання таких послуг, а також забороняють рекламу таких шахрайських послуг. Разом із тим, сайти можуть працювати за межами країни, що запровадила подібну заборону. Студенти можуть без проблем знаходити провайдерів шахрайських послуг. Тому особливого значення набувають регулятивні підходи у самих університетах. Заклади освіти повинні переконатися, що такий вид шахрайства визначений у їхній політиці, процедурах та правилах, а також що врегульовано процес розгляду підозр на шахрайство, визначено необхідний рівень доказів, перераховані види покарання, які є справедливими та послідовними. Шахрайство за контрактом не можна розглядати як ще один тип плагіату, якщо його слід сприймати всерйоз як академічну загрозу. Є безліч складних питань: як має реагувати університет, якщо виявлено, що студент заплатив за відповіді, але він сам стверджує, що це не так; як реагувати на випадок, коли студент написав початковий варіант роботи, але згодом його було перероблено платним редактором; що робити, коли студент віддає на аутсорсинг комп'ютерний код? Якщо людина закінчила навчання в університеті й тепер виконує платну роботу для нинішніх студентів, то чи можна анулювати кваліфікацію випускника? Чи має ЗВО збирати докази самостійно чи передавати заяву до органів правопорядку для відкриття кримінального провадження? Академічна політика має бути гнучкою. Занадто багато політик оновлюються лише раз на кілька років, а це означає, що інформація, що міститься в них, постійно застаріває. Крім того, треба брати до уваги, що юридична мова знаходиться

за межами розуміння багатьох студентів, які до того ж часто не мають стимулу читати численні правові документи. Отже, правила мають бути написані таким чином, щоб вони були доступними для розуміння учнів.

Детальніше: <https://bit.ly/3VMNtkr>, <https://bit.ly/3TH0ev4>

2022-10-24

Інформація з офіційного вебпорталу Національного репозитарію академічних текстів